

vyjma jen učitele akademické, zapovězeno jest každé účastenství, tedy i přítomnost v nich. Původcové takových shromáždění (§. 8) stojí za to, aby se zákon tento zachovával.

§. 11.

Spolky čili jednoty studentův nejsou dovoleny.

Vykonávání této záповědi nepřináleží akademickým, nýbrž povšechným občanským úřadům.

§. 12.

Senát akademický může studujícím zapověděti účastenství v jistých shromážděních neb spolkách nestudentův, když účely university toho žádají.

§. 13.

Spůsoby, jimiž provinění studentův protiv kázni dle toho, jak velké jsou a jak často opětovány byly, se trestají, jsou:

1. Napomenutí a dání výstrahy od dekána buďto o samotě nebo před sborem učitelským;

2. důtka od rektora před senátem akademickým; může býti zostřena vyhrůzkou, že jestli studující dopustí se znovu ještě něčeho trestu hodného, byt to i nepatrné bylo, bez milosti vypovězen bude z university (*Consilium abeundi*.)

3. Vypovězení z university na 1—4 pololetí.

4. Vypovězení z university na vždy.

5. Vyloučení ze všech vysokých škol v Rakousku na vždy.

Ztráta nějakého stipendium, fundacie, neb osvobození od platu školního neb kollegijního nemá se považovati za trest, nýbrž za prostý následek takového chování, které zákonům akademickým není úplně přiměřeno; ztráta tato tedy nastoupiti má vždy tam, když výminkou ku pozívání takového dobrodiní jest docela neúhonné chování.

§. 14.

Vyloučením ze všech universit v Rakousku nemůže odsouzený pro budoucnost býti vtělen do matryk žádných vysokých škol rakouských. Vyloučení to může toliko od ministerstva náuk na předložení úřadu akademického býti usouzeno. Jestli student z jedné university vypovězený má do jiné university býti připuštěn, aby tam pokračoval ve svých studiích, to záleží od této druhé university, či raděj od sboru professorského, od jehož výroku volno odvolávati se k senátu akademickému.